

عنوان مقاله:

بررسی رابطه بیکاری و آسیب های اجتماعی بر گرایش افراد به خودکشی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مصطفی عینی مسافر - کارشناس مدیریت جهانگردی

رضا عینی مسافر - کارشناس فناوری اطلاعات

علی عینی مسافر - دانشجوی کارشناسی

خلاصه مقاله:

نگاه اقتصادی به آسیبهای اجتماعی اگرچه تنها در دهه های اخیر مورد توجه قرار گرفته است اما، توجه به این نگاه چنان گسترده شده که رابطه بین ویژگی های اقتصادی و آسیب های اجتماعی در سطوح بین المللی، ملی، منطقه ای و نیز خانوادگی و فردی در صدر توجه اقتصاددانان و صاحب نظران مسائل اجتماعی قرار گرفته است. با این رویکرد، نمیتوان جایگاه مسائل اقتصادی را در آسیب های اجتماعی نادیده انگاشت و از این رو، مطالعات متعدد کوشیده است تا این رابطه را مورد بررسی و کنکاش قرار دهد. نرخ بیکاری در این میان از متغیرهای اقتصادی است که میتواند تمایزات عمده ای را از حیث این شاخص در بین مناطق مشاهده نمود. این در حالی است که در سوی دیگر خودکشی از آسیبهای اجتماعی است که کانون توجه جوامع جای گرفته است. بر این اساس این مقاله میکوشد تا رابطه بین این دو را در مناطق ایران (که در این مقاله بر حسب است آنها از یکدیگر متمایز گردیده اند)، مورد بررسی و کنکاش قرار دهد. این سنجش نیز طی سال های 1388-1398 صورت گرفته و برای این ارتباط از روش اقتصادسنجی داده های تلفیقی استفاده شده است. نتایج این پژوهش نشان دهنده رابطه مثبت و معنی دار میزان خودکشی و نرخ بیکاری در مناطق کشور است. بر این اساس و از نظر سیاستگذاری، اگرچه نمیتوان تمامی دلایل خودکشی مناطق را با نرخ بیکاری آنها تبیین نمود اما، رابطه میان بیکاری و میزان خودکشی نیز رابطه ای غیر قابل انکار بوده و سیاستهای اقتصادی نباید تمایزات منطقه ای در نرخ بیکاری را به فراموشی سپارد.

کلمات کلیدی:

آسیبهای اجتماعی، عوامل اقتصادی، خودکشی، نرخ بیکاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1032675>

